

"Fıtrat-ı insaniyedeki aşk-ı beka muhabbet-i ilâhiyeden teşa'ub eden bir muhabbettir... Kalb ve mahiyet-i insaniye zışuur bir aynadır. Onda temessül edeni şuur ile hisseder. Aşk-ı beka ile sever." İzah eder misiniz?

İnsanın yaratılışında bulunan **ebedi yaşama aşkı**, Allah'ı sevme duygusunun bir şubesi bir tecellisidir. Yani bu duyguyu Allah bize kendini sevmemiz ve ona perestîş etmemiz için vermiştir. Ama insan bu duyguyu Allah'ta kullanıp tatmin etmesi gerekirken, fani şeylerde kullanarak heba ediyor.

Güneş aynada yansıyor ve aynayı güzelleştirip parlatıyor; biz ise güneşi sevmek yerine güneşin güzelliğine vesile olan aynada takılıp kalıyoruz. Oysa ayna güneşi gösterme konusunda sadece bir vesile ve bir aracıdır. Aracı amaca götüren bir vesile olarak görmek gerekiyor.

Nasıl ayna güneşe vesilelik ediyor ise, insanın mahiyet ve kalbi de Allah'ın isim ve sıfatlarının tecelli edip temerküz ettiği parlak ve kusursuz bir ayna bir vesiledir. Yani insana verilmiş olan duygu ve kabiliyetler İlahi isimlerin tecelli yeri tecelli konumu oluyor.

İnsan kendi mahiyetine bakarak Allah'ı tanıyabilir. Bu yüzden "**Kendini bilen Rabbini bilir.**" denilmiş...